

выкове, слушахъ ся нѣкаквы гласны рѣчи; нѣ отъ выкъ и глѣчкѣ нищо не можеше да ся разбере, каква е работа-та, защото едни съ други ся мѣшахъ, едни други притискахъ. Петръ напрѣгнѣ уши да слуша, нѣ нищо не можеше да разумѣе. Ясеню нищо не помагаше, защо не знаеше грѣцкы. Оттова два-та брата можахъ да ся задоволятъ само съ това, щото видѣхъ.

А що видѣхъ?

Широка четвероугленъ равнинъ (менданлѣгъ), окръженъ съ портицы на великолѣпны палаты. Въ дѣно-то на равнинъ-тѣ ся свѣтлѣеше златно кубе, високо въ синенебе, а така легко, сѣкашь че ще хвъркне, подпрѣно съ малкы кубета, кои-то сичкы заедно бѣхъ, като величественно подножје, на кое-то възъ небе-то ся въздигаше кръсть, знакъ отъ Хрїстіанскѣ Вѣрѣ. На срѣдѣ равнинъ-тѣ ся повдигаше четвероугленъ стѣлпъ отъ гранитъ; по-тамъ другъ стѣлпъ, пакъ четвероугленъ, нѣ отъ бронзѣ, и така угладенъ, като да бѣ излѣнъ отъ сухо злато; още по-тамъ още единъ стѣлпъ, зеленикавъ, направенъ отъ три змїи, на кои-то голѣмы-ты главы зѣяхъ камъ множество-то. На четыри-ты краища отъ мѣсто-то, като на стражѣ, стояше по единъ конь отъ бронзѣ, а тукъ-тамъ бѣхъ мраморны и бронзены статуи. Калдърѣмъ-тѣ не можаше да ся види, защо-то въ това врѣмя мѣсто-то изгледаше като да е калдърѣмъсано съ людскы главы въздигнѣто до тѣхны-ты чела, кои-то скривахъ до-половинѣ подножїя-та на стѣлпове-ты и статуи-ты, чудны отъ богатство и красотѣ. Нѣ найчудно бѣ, дѣто изнадъ всичко това множество, посрѣдѣ тоя мраморъ и бронзѣ въздигахъ ся два прости, дървени дѣланы недодѣланы дереци, скопчани горѣ на върха на-прѣкы съ однѣ гредицѣ.